

Oponentský posudek bakalářské práce

MACHÁČKOVÁ Tereza, *Kulturní aktivity v městě Domažlice*. KDDD PedF UK, bakalářská práce, vedoucí práce doc. Jiří Pokorný, 2011. 85 s. + přílohy

Autorka si ke zpracování své bakalářské práce vybrala téma z regionálních dějin, či přesněji řečeno z regionálních kulturních dějin. Časově se práce soustředí na posledních 20 let 19. století. Toto chronologické zakotvení je velmi příhodné, neboť se jedná o klíčové období « dobudování » české národní společnosti, město Domažlice je pro své významné « hraniční » i národopisné postavení v Čechách také rozhodně dobře voleno.

Cíl předkládané práce je podle úvodu dvojí: « ukázat, čemu se lidé v Domažlicích věnovali, jak se bavili, na co nebo koho vzpomínali a co vytvářeli » (s. 5) a « popsat kulturní aktivity v městě Domažlicích v letech 1880-1899 z pohledu týdeníku *Posel od Čerchova* » a tak odpovědět « na otázku, čím se zabývali lidé žijící v Domažlicích koncem 19. století » (s. 7). Tento druhý cíl se podařilo dosáhnout jistě lépe, ale zásadní otázkou je, zda pouhý výčet kulturních událostí v určitém časovém úseku může být obsahem kvalitní univerzitní práce.

Základním a vlastně jediným pramenem je Macháčkové excerpce regionálního periodika *Posel od Čerchova*. Sama k tomu hned dvakrát v úvodu říká : « co se v novinách neobjevilo, nebude uvedeno ani zde v práci » (s.6). Proti tomu lze pouze namítnout, že i v případě studia novin je vhodné prameny konfrontovat a hodnotit. Práci jednoznačně chybí hlubší analýza toho, o jakou tiskovinu se jednalo, kdo do ní přispíval, kdo ji vydával, kolik měla abonentů. Je snadné si představit, že hodnocení úspěšnosti či neúspěšnosti akcí, bylo ovlivněno tím, kdo o nich psal. (Např. Výlet Klubu českých turistů na Čerchov byl hodnocen jako povedený, i když se tam sešlo pouze necelých 20 výletníků.)

Celkovému pojetí práce chybí koncepčnost. Nevyváženě působí již dělení kapitol. Kapitoly 1 a 2 mají 10 stran a kapitola 3 jich má 60 (!?). Nejlepší se v celkovém srovnání jeví kapitola druhá, pojednávající o dějinách města v 19. století. Třetí kapitola, do které jsou zahrnuty jak spolky a jednoty, tak hospodářská, průmyslová a národopisná výstava, školství, významná výročí, vzpomínkové oslavy, a konečně i církevní události, je velice popisná. Především u spolků by bylo vhodné srovnávat a třídit a to například podle významu a velikosti, případně podle zaměření. Je jistě na škodu věci vůbec nezmínit důvody (či jen velmi okrajově), proč docházelo k osobním útokům mezi zástupci dělnických spolků. Za poznámku stojí i fakt, že Masaryk byl sice v kraji zvolen poslancem, ale v samotných Domažlicích byl

staročeským kandidátem jednoznačně poražen. Podrobnější hodnocení by jistě zasloužila i činnosti církve na kulturních aktivitách Domažlic. V této podobě se zdá, že její vliv byl nesmírně důležitý, účast na mších naprostou samozřejmostí. Bylo tomu skutečně tak? Nesouviselo to se zaměřením studovaného periodika? Kvalitě práce by také jistě prospělo ukázat na personální propojenost jednotlivých spolků, případně i na domažlickou « mapu », kde se který scházel. V této « roztržitosti » spatřuji hlavní a zásadní slabinu práce.

Ve chvíli, kdy se autorka o srovnání pokusí, celek působí okamžitě mnohem lépe, jsou to však bohužel pouze jednotlivé případy (např. srovnání působnosti NJP a ÚMŠ, s. 23). Rozhodně zajímavý je popis alegorických vozů « národní slavnosti » roku 1893 (s. 57). Byly místní ulice skutečně přejmenovány na « třídy » či zůstalo jen u návrhu (s. 69)?

Polemizovat by šlo i o tom, zda o úspěšnosti jednotlivých akcí svědčí jejich návštěvnost (s. 6). Další drobnější připomínky: Proč se bakalářská práce z roku 1976 (!?) zmiňovaná v pozn. 76, neobjevuje v seznamu použité literatury? Chybně jsou pravděpodobně citovány poznámky 225 a 226. Zpívala se píseň « Hej, Slované! » a nikoliv « Hej, Slovane! » (s. 38).

Překvapí také množství pravopisných chyb, kterých postupně přibývá (a to již v anotaci práce). Neustálené je psaní velkých písmen.

V souhrnu lze říci, že předkládaná práce je dobrým základem (tematicky i z hlediska pramenů) pro případnou diplomovou práci. V podobě, ve které je předkládána, ji však navrhuji hodnotit jakou « dobrou ».

PhDr. Jiří Hnilica